

Lukács evangéliuma – 23

Jézus Pilátus előtt.

¹Ezzel fölkerekedett egész sokaságuk, és Pilátushoz kísérték. ²Ott vádolni kezdték: „Azt tapasztaltuk – mondták –, hogy fellázítja népünket. Megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak. Azt állítja magáról, hogy ő a messiás király.” ³Pilátus megkérdezte tőle: „Te vagy-e a zsidók királya?” „Magad mondogd” – felelte. ⁴Pilátus erre kijelentette a főpapoknak és a népnek: „Semmiben nem találok ezt az embert bűnösnek.” ⁵De azok erősködtek: „Tanításával fellázítja a népet Galileától kezdve egészen Júdeáig.”

Jézus Heródes Antipász előtt.

⁶Ennek hallatára Pilátus megkérdezte, hogy Galileába való-e. ⁷Amikor megtudta, hogy Heródes uralma alá tartozik, elküldte Heródeshez, aki azokban a napokban épp Jeruzsálemben tartózkodott. ⁸Amikor Heródes meglátta Jézust, nagyon megörült. Régóta szerette volna látni, mert sokat hallott felőle, s remélte, hogy valami csodát tesz a jelenlétében. ⁹Sokat faggatta, de nem méltatta feleletre. ¹⁰A főpapok és az írástudók is elmentek, és hevesen vádolták. ¹¹Heródes udvarával együtt gúnyt űzött belőle, csúfságból fehér ruhába öltöztette, aztán visszaküldte Pilátushoz. ¹²Ezen a napon Heródes és Pilátus jó barátok lettek, bár azelőtt haragban voltak.

Jézus elítélése.

¹³Pilátus ismét összehívta a főpapokat, a véneket és a népet, ¹⁴s így szólt hozzájuk: „Elém vezettétek ezt az embert mint a nép lázítóját. Jelenlétetekben kihallgattam, de az ellene felhozott vádak közül nem találtam egyben sem vétkesnek. ¹⁵És Heródes sem, mert lám, visszaküldte hozzám. Láthatjátok, semmi olyat nem követett el, amiért halált érdemelne. ¹⁶Megfenyítem hát, és szabadon bocsátom.” ¹⁷Az ünnep alkalmával szabadon kellett bocsátania egy foglyot. ¹⁸Az egész nép ezt ordította: „Vesszen el! Bocsásd szabadon Barabást!” ¹⁹A városban lázadás tört ki, és Barabás gyilkosság miatt került börtönbe. ²⁰Pilátus ismét hozzájuk fordult, mert szabadon akarta bocsátani Jézust. ²¹De tovább ordítottak: „Keresztre! Keresztre vele!” ²²Harmadszor is megkérdezte: „De hát mi rosszat tett? Semmi

vétket nem talállok, amiért halálra kellene ítélnem. Megfenyítem és szabadon bocsátom.”²³De azok nem tágitottak, hanem egyre elszántabban, egyre hangosabban üvöltötték, hogy feszítse keresztre.²⁴Erre Pilátus úgy határozott, hogy enged követelésüknek.²⁵Szabadon engedte hát kérésükre azt, aki lázadás és gyilkosság miatt került börtönbe, Jézust meg kiszolgáltatta nekik akaratuk szerint.

A keresztút.

²⁶Ahogy elvezették, megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után.²⁷Nagy tömeg követte, asszonyok is, akik jajgattak és sírtak miatta.²⁸Jézus hozzájuk fordult: „Jeruzsálem leányai – mondta nekik –, ne engem sirassatok. Inkább magatokat és gyermekeiteket sirassátok,²⁹mert jönnek majd napok, amikor azt fogják mondani: Boldogok a meddők, akik nem szültek, nem szoptattak.³⁰Akkor majd unszolni kezdik a hegyeket: Omoljatok ránk! És a dombokat: Takarjatok el!³¹Mert ha a zöldellő fával így tesznek, mi lesz a sorsa a kiszáradt fának?”

Jézus a kereszten.

³²Két kivégzésre ítélt gonosztevőt is vittek vele.³³Amikor odaértek arra a helyre, amelyet Koponya-helynek hívtak, ott fölfeszítették, s a gonosztevőket is vele, egyiküket jobbról, másikukat balról.³⁴Jézus pedig mondta: „Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek.” Ruháján sorsot vetve megosztottak.³⁵A nép báméskodott, a főtanács tagjai gúnyolódtak: „Másokat megmentett – mondták –, most mentse meg magát, ha ő a Messiás, az Isten választottja.”³⁶Gúnyt űztek belőle a katonák is, odamentek és ecettel kínálták:³⁷„Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad!” – mondták.³⁸Feje fölé görög, latin és héber nyelvű feliratot tettek: „Ez a zsidók királya.”³⁹Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: „Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magad és minket is.”⁴⁰A másik rászólt: „Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded.”⁴¹Mi tetteink méltó jutalmát kapjuk. De ő nem csinált semmi rosszat.”⁴²Aztán hozzá fordult: „Jézus, emlékezzél meg rólam országodban.”⁴³Ezt válaszolta neki: „Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.”

Jézus halála.

⁴⁴A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, s egészen a kilencedik óráig tartott. ⁴⁵A nap elsötétedett, a templom függönye közepén kettéhasadt. ⁴⁶Jézus ekkor hangosan felkiáltott: „Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.” E szavakkal kilehelte lelkét. ⁴⁷Amikor a százados a történeteket látta, dicsőítette az Istent, s azt mondta: „Ez az ember valóban igaz volt.” ⁴⁸És az egész kíváncsi tömeg, amely összeverődött, a történetek láttán mellét verte, és szétoszlott. ⁴⁹Jézus ismerősei pedig, köztük az asszonyok is, akik Galileából kísérték, távolabb állva látták mindezt.

Jézus temetése.

⁵⁰Volt egy József nevű tanácsos, derék és igaz férfi, Júdea Arimatea nevű városából származott, és maga is várta az Isten országát. ⁵¹Ő nem értett egyet a határozattal és az eljárással. ⁵²Ez elment Pilátushoz, és elkérte Jézus testét. ⁵³Aztán levette, gyolcsba göngyölte, és sziklasírba helyezte, ahol még nem feküdt senki. ⁵⁴A készület napja volt, a szombat már beállóban. ⁵⁵A Galileából érkezett asszonyok is elmentek és megnézték a sírt, hogyan helyezték el benne a holttestet. ⁵⁶Hazatérőben illatszereket és keneteket vásároltak, a szombatot meg a parancs szerint nyugalomban töltötték.